

Hoofdstuk 2

‘Daan van Tellingen,’ zei de rechercheur door de telefoon nadat hij eerst op de klok had gekeken. Het was zondagochtend nog voor negen uur in de morgen. Het gebeurde nooit dat hij rond dit vroege tijdstip op zijn werk werd gebeld.

‘Goedemorgen,’ hoorde hij aan de andere kant van de lijn zeggen.

‘U spreekt met Charles Delifant, vanuit België. Hoe maakt u het?’

Daan had de onmiskenbare Belgische tongval herkend, evenals de beleefdheid waarmee de Belg sprak, zoals veel Belgen doen. Hij kende de man niet en had ook nooit van hem gehoord. Iemand die wilde weten hoe het met hem ging?

‘Het gaat heel goed met mij, dank u. Waarmee kan ik u van dienst zijn?’

‘Excusé, mijn beste, dat ik u op dit vroege uur bel, maar als rechercheur van het arrondissement Namen heb ik enkele vragen aanhangende een moordzaak waar u aan werkt.’

Daan stond meteen op scherp.

‘Welke zaak bedoelt u?’

‘Het is te zeggen inzake Elviera Martens.’

Het onderzoek zat vast, dus als deze man het vlot kon trekken, dan was Daan zeer geïnteresseerd, maar niet zonder de nodige voorzorgsmaatregelen te treffen. Hij zou informatie niet over de telefoon aan een voor hem onbekend persoon verstrekken.

‘Ik zal u graag terugbellen.’

Daan vroeg of Charles hem zijn telefoonnummer wilde

geven, wat hij op de display van zijn toestel controleerde.

‘Dank u, ik bel u zo meteen terug.’

Hetgeen hij deed nadat hij het telefoonnummer had gecheckt via het intranet en Charles Delifant via de personeelsbestanden van Belgische politiefunctionarissen waarover hij beschikte. Het bleek allemaal te kloppen.

‘Sorry voor de onderbreking,’ zei hij toen hij zijn Belgische collega opnieuw aan de telefoon kreeg. Ik moest het even checken, zoals u zult begrijpen.’

‘Naturellement.’

‘U had het over de zaak Elviera Martens. Wat wilt u weten?’

Charles vertelde hem in het kort dat op vrijdagavond een vermoorde vrouw in zijn district langs de kant van de weg was gevonden, waarvan hij vermoedde dat haar verwondingen overeenkwamen met die van Elviera Martens.

‘Interessant,’ zei Daan. Kunt u mij beschrijven hoe de vrouw in uw onderzoek is toegetakeld?’

‘Awel, ze heeft veel steken over haar hele lichaam, met name in haar buikstreek. Aanvankelijk dachten we dat ze lukraak was gestoken, maar er valt een patroon in te ontdekken en ik ben benieuwd of dat bij Elviera Martens ook het geval is.’

Daan beaamde dat Elviera eveneens door steken om het leven was gekomen, maar van een patroon wist hij niets.

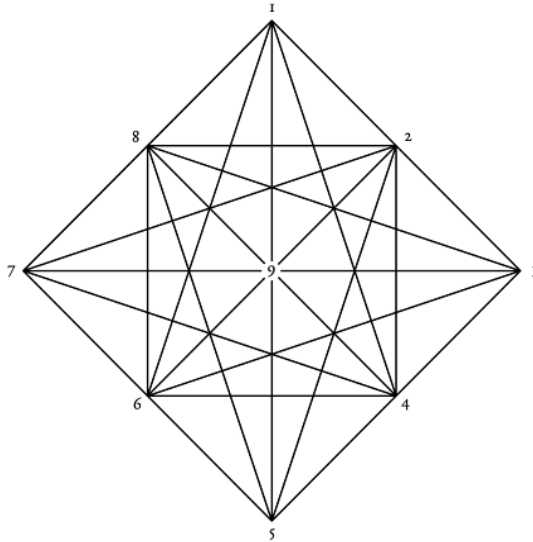
‘Kunt u mij alstublieft een foto e-mailen? Dat praat wat makkelijker.’

Ondanks dat Daan al veel lijken in zijn leven had gezien, schrok hij toch van het plaatje dat hij kreeg voorgescheteld.

‘Het went nooit,’ zuchtte hij met ontzetting in zijn stem.

‘Ik zie een naakte vrouw waarvan ik vermoed dat ze ongeveer van dezelfde leeftijd is als Elviera. De steken komen overeen, maar ik kan met de beste wil van de wereld er geen patroon in ontdekken. Wat bedoelt u precies?’

‘Ik zal u het tonen,’ zei de rechercheur en even later kreeg Daan iets op zijn beeldscherm, waardoor alarmbellen in zijn hoofd afgingen. Met een rode stift had zijn collega het patroon ingetekend en er getallen bij gezet.

‘Dank u voor deze informatie,’ zei Daan en hij meldde dat hij zou onderzoeken of dat patroon ook exact bij Elviera was toegebracht. Dat hij dan direct zijn bevindingen aan Charles zou melden en hij beëindigde het telefoongesprek.

Daan printte het uit. Elk getal, negen in totaal, stond voor

een steek, waarschijnlijk toegebracht met een priem, en nu zag hij er als vanzelfsprekend een patroon in. Buiten de figuur waren ook steken toegebracht, maar die leken lukraak te zijn, waardoor de ruitvorm hem niet was opgevallen. Daan stond op en haalde de hangmap over Elviera Martens uit zijn archiefkast. Hij vloekte luid toen hij de identieke gelijkenis met de verwondingen van Elviera zag, zoals hij al vermoedde. Zelfs van die buiten de figuur. Zijn gevloek kwam niet zo zeer voort uit het trieste en ondragelijke leed dat de vrouwen was aangedaan, maar meer nog vanwege de ruitvorm die bij Ruud Sponck - één van de verdachten in het onderzoek, die ze nota bene hadden laten gaan - thuis boven zijn open haard hing. Ook daar nam hij een foto van uit zijn archief.

Daan was het niet geweest die Ruud had ondervraagd. Samen met zijn vrouwelijke collega hadden ze zich voornamelijk met Lysanne beziggehouden. Teun Groeling was de leider van de verbalisanten geweest die Ruud had verhoord. Daan had alleen de processen verbaal gelezen die waren opgemaakt en samen met zijn collega had hij op film de beelden van de lichaamstaal van Ruud bestudeerd tijdens de verhoren. Daan belde Teun op zijn mobiele telefoon, die er zo te horen door was gewekt.

‘Sorry voor het tijdstip,’ zei Daan, ‘maar ik heb een tip gekregen die we direct moeten onderzoeken met betrekking tot de moord op Elviera Martens. Vraagje: heb je met Ruud, buiten de processen verbaal om, over dat symbool gesproken dat in zijn huiskamer boven zijn open haard hangt?’

‘Nee,’ gaapte Teun, ‘hoezo?’

‘Binnen hoeveel tijd kun je bij hem voor zijn deur staan?’

Teun mompelde dat dit over een halfuur wel mogelijk moest zijn, wat voor diens vrouw een teleurstelling was, hoorde Daan vaag op de achtergrond.

‘Oké, dan zie ik je daar en praten we eerst bij in mijn auto die verderop in de straat geparkeerd zal staan. Tot zo!’

Tot nu toe was Daan ervan uitgegaan dat Elviera als gevolg van een lustmoord om het leven was gebracht, als een op zichzelf staand geval. Haar keel was doorgesneden, ze was meerdere malen gestoken en ook verkracht. Nu kwam er een andere zaak en de extra dimensie van een rituele moord bij. Dat opende deuren voor hem waarvan hij tot voor kort het bestaan niet wist. Om ongeveer tegelijkertijd met Teun aan te komen had Daan nog vijf minuten over om te zoeken op het internet of hij iets meer te weten kon komen over de ruitvorm die hij inmiddels op een kladblok had overgetekend. Hij tikte ‘rituele symbolen’ in en zocht in de vele afbeeldingen, maar kwam het niet tegen. Veel verwees naar de vrijmetselarij, maar het symbool wat hij zocht kwam hij niet tegen.